

ПРОТОКОЛ

№ 33

гр. Бургас, 18.03.2024 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на осемнадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Пламен Анг. Синков

Членове: Галина Т. Канакиева
Петя Ив. П. Дакова

при участието на секретаря Петя Ефт. Помакова
и прокурора К. Ил. С.

Сложи за разглеждане докладваното от Пламен Анг. Синков Наказателно дело за възобновяване № 20242000600032 по описа за 2024 година.

На именното повикване в 09:30 часа се явиха:

Осъденият искател Е. А. К., се явява лично и с изрично упълномощения защитник адв. М. А. от АК-Я..

За Апелативна прокуратура-Бургас, се явява прокурор С..

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

АДВ. А.: Моля да се даде ход на делото.

Съдът намира, че няма процесуални пречки за разглеждане на делото и

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Съдията докладчик докладва делото.

Пристъпва към изслушване на съдебни прения.

АДВ. А.: Уважаеми апелативни съдии, поддържам направеното искане за възобновяване на наказателното производство по аргументите изложени в искането. Считам, че доста подробно съм изложила аргументите си и няма да ги преповтарям.

Считам, че подходът на българския съд в лицето на Ямболския окръжен съд в конкретния казус, а и формално възползвайки се от даденото му правомощие да измени присъдата, когато приложи еднакъв или по-леко наказуем закон, в конкретния случай е в противоречие както с европейските норми, така и с конкретни решения на съда на ЕС. Конкретно съм се позовала на решения по идентичен казус, по което Република България е страна и правната теория и практика приемат, че европейските норми тогава, когато се нарушават макар и при формално спазване на българските вътрешните такива, с приоритет са тези на ЕС и следва да бъдат спазени.

В конкретния случай в няколко насоки са нашите оплаквания. Аз лично приемам, че съдът действително има тази възможност с именително решение да приложи закон, който е еднакъв или по-леко наказуем, като най-общо казано, когато се касае за квалифицирана кражба, да приеме, че се касае за обикновена кражба, когато се касае за квалифицирана измама да приеме, че се касае за обикновена измама. Тогава действително говорим за по-леко наказуем закон и няма пречка с изменително решение да бъдат решени тези въпроси, но тогава, когато се касае за кардинална смяна на вида престъпление с различна обективна и субективна страна както е в конкретния случай, без да бъде изложен, по мое виждане следваше да има оправдателен и осъдителен диспозитив и да направи съдебния акт обжалваем такъв, щото макар и на касационна инстанция, подзащитният ми все пак да има възможност да изложи аргументи, защо смятаме, че в конкретния случай не можем да говорим за престъплението „обсебване“. Ако обърнете внимание, пред въззивния съд, аз лично като защитник съм изложила аргументи, че не можем да говорим за престъпление „кражба“, по-скоро обсъжданите доказателства тангират с престъплението „обсебване“, но тъй като едва с окончателния съдебен акт ние получаваме това изменение, то доказателства в тази насока не са събирани и не са проверявани. Те не са изчистени, защото никога не са били предмет на обсъждане и на внимание както на първия, така и на въззивния съд. Обърнала съм внимание, че се касае за второ разглеждане на делото, т.е. два съдебни състава на Районен съд и два съдебни състава на Окръжен съд-Ямбол са обсъждали това дело и абсолютно бездействие, да не кажа отсъствие на държавното обвинение, което е могло все пак в някакъв момент и с оглед указанията на първия въззивен съд, че следва да се обърне внимание, че тези факти не говорят за престъплението „кражба“, да

предприеме изменение на обвинението по реда на чл. 287 НПК.

Ето защо считам, че с аргументите в искането и с това, което днес излагам, са налице основания за възобновяване на наказателното производство, като моля да упражните правата си предвидени в чл. 425, ал. 1, т.1 и т.2 НПК и чисто алтернативно, съм направила искане евентуално за приложение на т. 4 от посочената норма, макар в конкретния случай да считам, че са налице основанията най-вече на т. 2 от ал. 1 на чл. 425 НПК. Намирам, че е необходимо да се създаде практика в тази насока, което би могло да се случи, ако упражните правомощията си по т. 1 на ал. 1 на чл. 425 НПК.

В този смисъл, моля да постановите Вашия съдебен акт.

Съдът предоставя възможност на искателя К. да упражни правото си на лична защита.

ЛИЧНА ЗАЩИТА НА ИСКАТЕЛЯ: Присъединявам се към казаното от моя защитник. Не мисля, че има кражба.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми апелативни съдии, искането за възобновяване на наказателното дело е допустимо, разгледано по същество, е неоснователно.

Въззивният акт е мотивиран в съответствие с изискванията на чл. 339, ал. 2 НПК, като са изложени подробни и логични съображения, за да се приеме наличието на извършено престъпление от осъдения Е. К. независимо, че е сторено изменение на обвинението и лицето е осъдено не по чл. 195 НК, а е прието, че деянието съставлява престъпление по чл. 206, ал. 1 НК.

Не приемам възражението на защитата изразяващо се в нарушение правото на защита на осъденото лице предвид, че той се е запознал с новото си обвинение едва с въззивния съдебен акт. Да, действително както новото привличане на обвиняем по чл. 225 НПК, така и изменението на обвинението по чл. 287 НПК задължително се свързва с повдигане и предявяване на ново обвинение, но в тази връзка има едно изключение. Тълкувайки правилото на чл. 287, ал.1 НПК се прави извод, че когато трябва да се приложи закон за по-леко наказуемо престъпление, без съществено изменение на фактическата обстановка на досъдебната фаза, не се извършва ново привличане на обвиняем, а в съдебното заседание също не се повдига ново обвинение. Това

разрешение е напълно оправдано. Само в този случай обвиняемият действително няма нужда от защита нито с оглед фактите, т.к. те не са съществено изменени, нито с оглед правото, т.к. правната квалификация е по-лека. Именно поради това, в същия смисъл е и константната съдебна практика на съдилищата.

В случая възприетата от въззивния съд квалификация по чл. 206 НК не обуславя по-тежка наказателна отговорност. В случая това е израз на правомощието на съда да прецизира правната квалификация на приетата за установена фактическа обстановка. За това и в настоящия случай въззивният съд с решението си е изменил правната квалификация за по-лек наказуем състав, без да е необходимо изменение на обвинението.

Подсъдимият би бил лишен от възможността да се защити само тогава, когато е налице съществено изменение на обстоятелствената част на обвинението, когато се признават за установени различни съставомерни факти или се приложи по-тежко наказуем материален закон. В конкретния случай, както е посочено по-горе, фактическата обстановка установена от първоинстанционния съд е изцяло възприета от страна на въззивната инстанция. В случая не е необходимо да има оправдателен диспозитив в решението на въззивния съд, т.к. на базата на една и съща установена фактическа обстановка, на едни и същи установени факти и обстоятелства се приема, че извършеното деяние не е квалифицирана „кражба“, а е престъпление „обсебване“. По този повод следва, както е сторил и Окръжен съд – Ямбол, да измени присъдата, а не да оправдае подсъдимия за кражба и да го осъди за обсебване.

При установяване на правно-релевантните факти, съдилищата по фактите не са възприели превратно доказателствата в разрез с правилата на формалната логика. Изводите за виновността на подсъдимия в осъществяване от обективна и субективна страна на престъплението, намират подкрепа във валидно събраните на досъдебното производство доказателства, подробно изброени в мотивите към първоинстанционната присъда и в решението на въззивния съд. Действителното съдържание на нито едно доказателство не е тълкувано превратно. Вътрешното убеждение на съдилищата по фактите е изградено на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото.

Поради тези съображения в конкретния случай не е налице основание за отмяна на съдебните актове и връщане на делото за ново разглеждане, тъй като атакуваният съдебен акт подлежи на отмяна само когато се установи избирателно събиране на доказателства, липса на източници за установяване на съществени обстоятелства по предмета на доказване, едностранчиво, изопачено или тенденциозно обсъждане на доказателствения материал, на който е придадено съдържание, различно от действителното или приетите фактически обстоятелства са изградени на базата на несъществуващи или негодни доказателствени средства. При установените факти, прилагането на правото също е в съответствие със закона, но от страна на въззивния съд. Установени са всички съставомерни елементи на състава на престъплението по чл. 206, ал.1 НК, осъществено от осъдения Е. К.. Въззивната инстанция е изложила подробни правни съображения, които изцяло споделям, основани на установеното за конкретното обективизирано поведение на подсъдимия при конкретната фактическа обстановка, с които е мотивирала наличието на всички признаци на измененото по-леко обвинение без изменение на обстоятелствата по делото. Изложеното показва, че наведените основания по [чл. 348, ал. 1, т. 1, 2 и т.3 НПК](#) за възобновяване на делото не се констатира, тъй като при разглеждане на делото и при постановяване на въззивното решение, включително при изготвяне на мотивните съображения към него, не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

По довода за явна несправедливост на наложените наказания - неоснователно е и оплакването за явна несправедливост на наложеното наказание лишаване от свобода с приложението на чл.66 НК. Решаващият въззивен състав вярно е отчетел наличните смекчаващи и отегчаващи обстоятелства, които имат значение за индивидуализацията на наказанието за извършеното от К. престъпление, по повод на което няма да преповтарям изнесените аргументи в мотивите на решението, а изцяло се солидаризирам със същите.

По гореизложените съображения намирам, че искането за възобновяване следва да бъде оставено без уважение като неоснователно.

Съдът приключва изслушване на съдебните прения и дава последна дума на осъденото лице.

ПОСЛЕДНА ДУМА НА ИСКАТЕЛЯ: Моля да възобновите делото и да бъде оправдан.

Съдът се оттегля на тайно съвещание.

Съдът след тайно съвещание счита делото за изяснено и обяви, че ще се произнесе с решение в законоустановения срок, което ще бъде публикувано по съответния ред.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 09.45 часа.

Председател: _____

Секретар: _____